Acc. 192

L

ओं रूपे नमः इंद्र उवाच नारद त्वं मुनिश्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद ब्रूहि व्रतोत्तमं देव भु[illegible]मुक्तिप्रदायकं १ नार
१ दउवाच मासे भाद्रपदे कृष्णपक्षे ष्टम्यां दिने शुभे पुरा वतीर्णो वसुधां विष्णुर्यदुकुले स्वयं २ हरिजन्मदि
नेतस्मिन्प्रतिवर्षं व्रतं चरेत् यो नरः सर्वपापेभ्यो मुक्तो भवति नसंशय ३ अर्द्धरात्रौ तु रोहिण्यां यदा जन्मा
ष्टमी भवेत् जयंती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिः ४ दुर्लभं जान्हवी स्नानं दुर्लभा पुष्करा स्थितिः
दुर्लभं च गयाश्राद्धं दुर्लभा जन्माष्टमीति च ५ दुर्लभं च महातं च दुर्लभा सज्जना जनाः दुर्लभं जन्मनाल
एवं दुर्लभा भक्तिरीश्वरे ६ अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च सर्वतीर्थानि दानानि व्रतानि सकलानि
च ७ कोटियज्ञप्रदानं च कपिलानां कोटिशः दत्वा च यत्फलं देव जन्माष्टम्यास्तु तत्फलं ८ इतिहासं यु
राभूतं प्रवदामि सुरोत्तमः त्रेतायुगस्य प्रांते द्वापरस्य समागमे ९ दैत्यो कंसाख्य उत्पन्नः पापिष्ठो दुष्ट
कर्मकृत स्वसा तस्य महाश्रेष्ठा देवकी नाम शोभना १० तस्याः पुत्रोष्टमो यो सौ सहनिष्यति मातुलं ११
इंद्र उवाच ब्रूहि नारद मे यत्नेन वार्त्तां दैत्यस्य तस्य च किमर्थं देवकीपुत्रः सहनिष्यति मातुलं १२ ऋषि
रुवाच पृष्टः कंसेन दैत्येन पापिष्ठेन दुरात्मना केनैव विधिना विप्र मम मृत्युर्भविष्यति १३ मयापि पूर्वं राम
नं १

जं०म

पा८

२ उपविष्टं तरोच्चौर्रुदंती देवकी तदा यशोदा नाम तन्वंगी तत्रायाता स्वयं शुभा २६ सा भार्या नंदगोपस्य देवकीं प्र
ति चाब्रवीत् यशोदा उवाच किमर्थं रोदनं कांते निर्भयं त्वया कृतं कार्यां त्वो कथ्यतां देवी प्रसादं कुरु मां प्रति २७
उवाच देवकी चापि यशोदां प्रति दुःखिता कंसो नाम मम भ्रातः पापिष्ठो दुष्टचेतनः २८ दुष्टेनानि हता तेन मम पुत्रा
स्तदाज्ञया अष्टमो विद्यते गर्भो मयि नंदस्य वल्लभे २९ तथा कंसो महादैत्यः प्रतिहारमबोधित देवकी मम स्वसा
या सा रक्षितव्या त्वया यतः ३० गर्भोयमष्टमो ज्ञातो भयं यस्मात्समुत्थितं एवमस्त्विति तेनोक्तं तस्मिन्काले तु सा
गता स्नानार्थं यमुनातीरे घटमादाय दुःखिता भविष्यति हि मे पुत्रः सुरूपो नात्र संशयः ३१ कंसश्चापि दुराधर्षो हनिष्य
त्ततो मया रोदनं क्रियते कांते अष्टमेषु एवं च गर्भेणि ३२ इति वाक्यं तु देवक्याः श्रुत्वा नंदस्य वल्लभा सत्यं तु भो ददे कन्या
मित्युवाच सुतार्थिनी ३४ एतस्मिन्नंतरे कंस प्रतिहारं स पृच्छति न विद्यते देवकी कुत्र गृहे चेत्र न दृश्यते ३५ ततश्च
ह प्रतिहारो दैत्यस्याग्रे वरं कवत् नदीतीरं गता स्वामिन् स्नानार्थं देवकी शुभा ३६ प्रतिहारवचः श्रुत्वा चक्रे कोपं तथा
सुरः द्रुतं तत्रैव गच्छत्वं देवकी यत्र विद्यते ३७ ततः स देवकीं प्राप्य दृष्ट्वा वाचमभाषत किमर्थं त्वं भगिन्यत्र आगता
मम तद्वद ३८ इत्युक्तस्तु प्रतिहार देवकी वाक्यमब्रवीत् स्नानार्थमागता चाहं जलं नास्ति च मे गृहे ३९ इत्युक्ता दे

राम
२

मित्युक्तं कंशासस्याग्रे सुरेश्वरः देवकीगर्भसंभूतः कंसहा स भविष्यति १३ स वै मद्वचनं मत्वा सत्यं जानीन्म
हाबलः दैवज्ञ उवाच यादवेंद्रस्य भार्यायां वसुदेवस्य देवकी स्वसा ते दानवाधीश विद्यते चारुभाषिणी १४ तस्याः
पुत्रोष्टमो यस्तु कृष्णो नाम महाबलः भास्करोदयवेलायां त्वामेव स हनिष्यति १५ माघमासे सिते पक्षे सप्तम्यां दान
वेश्वर भविष्यति त्वया युद्धं कृष्णस्य च महात्मनः १६ कंस उवाच दैवज्ञ याति विप्रेन्द्र यत्नात्कथय मे प्रति कथं तत्र वै
दिवसे च वै स हंता कृष्णो हनिष्यति १७ संग्रामे मुष्टियुद्धेन विजित्वा त्वां हनिष्यति श्रुत्वैतद्वचनं कंसः क्रुद्ध
त्वाश्रय तत्ततः १८ ऋषिरुवाच इत्युक्तो ब्राह्मणो राजन् कृष्णः कंसं हनिष्यति नत्वा जशसदः कार्य्यं त्वया शक्र सुरेश्व
र १९ इन्द्र उवाच तस्य दैत्यस्य या वार्ता वदतां मुनिपुंगव कथं कृष्णस्समुत्पन्नस्तेन कंसः कथं हतः २० केन वा वि
धिना चैव युद्धं जातं तयोर्मिथः श्रोतुमिच्छामि मुनिश्रेष्ठ यत्नात्कथय नारद ऋषिरुवाच दैवज्ञवचनं श्रुत्वा कं
स परमदारुणः त्यक्त्वा सौहार्दमस्वस्थ चिंतयन्स्तु हृदं वधं २२ तद्दिनप्रभृति दुष्टात्मा वसुदेवं देवकीं कारागृहे व
विनिक्षिप्य नानाशास्तिं चकार ह २३ देवक्या अष्टमो गर्भः स मे मृत्युर्भविष्यति इति जानन्स दुष्टात्मा रक्षका
न्नियुक्तवान् २४ स्वसुः सुतान्क्रमात्सप्रजातां जातान् जघान ह वत्सरे द्वौ स्थितं तत्रैकः घनश्चायोतिदो धेकः २५
न

३ मुपोस्थितं इति संचिंत्य वसुदेवः प्रविष्टो यमुनाजले ५५ कृष्णांघ्रिस्पर्शनादेव सारिदल्पजलाभवत् क्षणमात्रेण तेनैव
लंघिता यमुना नदी ५६ ततः स गोकुले गत्वा नंदस्य गृहसन्निधौ यशोदाग्रे निवेश्यैव बालकं समर्पितः ५७ तत
या प्रदत्ता दुहिता स्ववाक्यं परिपालितं पुनरेकः समायातः कन्यामादाय सत्वरं ५८ कालिंदीं लंघयित्वा मथुरां प्रत्युप
स्थितः देवक्यै च ततः कन्या भीष्मा तेन समर्पिता ५९ एतावद्रक्षकाः सर्वे निद्रास्ववशीकृताः ततः प्रभाते संजाते
चोत्थिता दानवाहिते ६० कोऽयं मास्थापकं संख्य प्रतिहारमथाब्रवीत् देवकीप्रसूता की जातं सत्यं मम निवेद्यते ६१
इति श्रुत्वा प्रतिहारो देवकीपुरतो गतः ६१ कन्या तदा तेन रुदंती च मुहुर्मुहुः ६२ निवेदिता च कंसाग्रे कन्यामेषा
सुशोभना तव स्वसुर्महाराज आज्ञां मे दातुमर्हसि ६३ कंसः कोपसमाविष्टः प्रतिहारमथाब्रवीत् कालको नाम
रजकस्तस्मै कन्यामर्पय शीघ्रं ६४ प्रहारार्थं प्रति सत्वरं आज्ञा कृता तथा कृत्वा कराभ्यां ते नापि सा कन्या पश्चान्निक्षिप्ते ६५
कन्या सा च हरेर्माया विमुच्य बलवेगतः अंतरिक्षगता वाक्यं विद्रूपाऽब्रवीत्ततः ६६ किं मया हतया कंस जा
तः खलु तवांतकः नंदगोपगृहे गुप्तो बालको विद्यते धम ६७ तस्मात्त्वं तु मृत्युकं सदैवावश्यं भविष्यति कृ
ष्णरूपे जगन्नाथ स एवं न संशयः ६८ मह चैवं च नाम्ना माया तस्य जगद्गुरोः इत्युक्त्वा माऽगजना स्वर्गं कंसः प्र

निवेद स्वकीतु

नंदे २

वकी तस्य गृहे मध्ये समागता आगत्य स्वगृहं कंस प्राप्ति हारं पुनर्वदं ६० रक्षितव्या त्वया चैषा [illegible] अंतरे स्थिता
त्वमेव तत्तो रक्षां कारयति वहि [illegible] ६१ गृहे मध्ये स्वसाद्धिप्त्वा तालकै रपिधिं चितादे त्यानि देशाद्वारे च अर्गलं मुद्गरपाण
निवे ३ यः ६२ एवं दे[illegible]पित्वा तु गतो विजयमंदिरं न शेत्तरे दिवा रात्रौ एवं रक्षंतु देवकी ६३ सिंहराशिगते सूर्ये गगने जल
दाकुले मासे भाद्रपदे षष्ठ्यां कृष्णपक्षे र्द्धराजके ६४ शशांक वृषराशिस्थे प्रजापत्यर्क्ष संयुते बुधसौभाग्य संयुक्ते त
स्मिन्काले विधूदये ६५ भूमिभारावताराय मथुरायां यदोः कुले वसुदेवात्स देवक्यामजन्मा संप्रजायते ६६ पित्रोः
प्रदर्शयत्स्वरूपं भूयो भूत्वाकृतोर्भक तमद्भुतं बालकमंबुजेक्षणं चतुर्भुजं शंखगदाद्युदायुधं श्रीवत्सलक्ष्म गलशोभि
कौस्तुभं पीतांवरं सांद्रपयोद सौभगं ६७ महार्हवैडूर्यकिरीटकुंडलत्विषा परिष्वक्त सहस्रकुंतलं उद्दामकांच्यंगद
कंकणादिभिर्विरोचमानं वसुदेव ऐक्षत देवकी उवाच वसुदेव महाभाग मद्वचनं कुरु सांप्रतं सुतं गृहीत्वा गच्छ त्वं य
शोदाया यत्र तिष्ठति ६८ तस्याः कन्यां समादाय पुनरागच्छ सत्वरं तस्याः मम मिथो वाच पुत्रो मम विपर्यये ७० ततो गृही
त्वा चलितो वसुदेवो व्रजं प्रति एतस्मिन्नंतरे देवत्रुटितालोहशृंखला ७१ निर्मले गगने मेघाः दर्शयंत [illegible] तिंत [illegible] व मु
तो मार्गे यमुना पूर्णा वहुभिर्जलैः ७२ दृष्ट्वा गंतुमशक्तो सौ वसुदेवः सविस्मयः पुनः पश्चात्तु तत्तीरे दृष्ट्वा सिंहं [illegible] त्तं
७३ हाहाकारं कृतं तेन चिंतयंस्य पुनः पुनः उवाच मधुरां वाचां मम मृत्युर्न संशयः ७४ हा पुत्र वचनं देहि किमर्थं स

म
४
सुरूपश्चक ८५ पुष्पमास्ततस्तेन दृष्टस्तथाप्युदुर ज्ञात्वा मनोगतं तस्य दुष्टभावस्यैव हरिः ८६ कृष्णोत्थाप्य अंगजातां अ-
रिघातितत्क्षणात् काकाख्यः काकरूपेण प्रेषितो दानवेश्च ८७ कृष्णपार्श्वे समागम्य हरिं तुंडेन घातयेत् काकं विग्रह कृ-
ष्णो सौ गलपादेन क्रांतवान् ८८ कराभ्यां चंचुमुत्पाट्य काकाख्यः क्षिपितः क्षितौ कथं मत्युर्भवेत्तस्य कथं मे न भवेदिति ८९
नंदगोपं ४ संचिंत्यैवं तदा कंसः प्रतिहारमथाब्रवीत् त्वमानय ं तत्र गत्वा ममाज्ञया ९० इति श्रुत्वा प्रतिहारो गत्वा नंदसमानयत्
ततः तस्मै ददौ चाज्ञां पारिजातं समानय ९१ अन्यथा त्वां वधिष्यामि इति मे निश्चयो मतः एवमस्त्विति तेनोक्त्वा गत्वा निज- गु
गृहे तदा ९२ इदं निवेदितं तेन भार्यायाः पुरतोऽखिलं इदं श्रुतवान् कृष्णः संक्रीडयन् बालकैस्सह ९३ आदाय कंदुकं कृ-
ष्णो यमुनायामथ प्रोक्षिपत् पारिजातस्य पुष्पार्थं कंदुकं कस्यापि दृष्ट्वा नु ९४ कदंबं तरुमासाद्य पतितो हृदे कालियहृदे स-
वपतितस्तस्य पतन्नेव तदा गतः ९५ यत्र तिष्ठति नागेंद्रः कालियो नाम विश्रुतः अतं श्रीधरनाम्ना वै गोपालेन महात्मना ९६
वार्ता कृष्णस्य शोकाज्जेत्र तव पुत्रस्त्वजेश्वरी पतितः कालियकुंडे कंदुकेन सह स्वयं ९७ इति श्रुत्वा यशोदा तु मुक्तकेशा ततिवेगतः
ययौ सा यमुना यत्र विद्यते हि विषाकुला ९८ यदाहं बालकं पश्ये जीवितं यमुनागतं संप्राप्ते भाद्रमासे तु कौबेरे द्वितीया-
तं ९९ पुत्रस्य जन्मदिवसे रोहिण्याष्टमी संयुते व्रतं महोत्सवं कुर्यां यदि जीवितमे सुतः १०० ६ त कृष्ण यजेत्सु
रा
४

त्वा चैतां गिरं ६९ अतीव विस्मयाविष्टो नंदगोपगृहेश्वरे पूतना प्रेषिता तेन बालनाशेन हेतवे ७० महाविषं
विलिप्यैव स्तनयोपरि ष्टाद्धुयौ सागत्वा बालकायैव स्तनपानं चकार ह ७१ बालकेनैव तत्पीतं विषं प्राणसमन्विता
ततः कंसो दुष्टचेष्टी ब्राह्मणं प्रेषयत्तदा ७२ वध्यायं वासुदेवस्यागतस्तस्यैव संनिधौ स दृष्ट्वा ब्राह्मणः पत
न्यानंदगोपस्य चागतः ७३ उवाच ब्राह्मणं सा तु मम पुत्रोऽभिवर्धते तस्य रक्षा त्वया कार्या गृहस्य च तत्परा
द्विज ७४ श्रीकृष्णं गोरसं पीत्वा तत्र कृष्णं दधिभाजने प्रक्षिप्तो वासुदेवो ततो बकोऽनु निःसरेत ७६ नंदप
उ तं १ त्नी समायाता दृष्ट्वा ब्राह्मणं बकं कं दधिभांडके पात्रे ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ७७ किं कृतं भावता निम्रं दधि
पानं तु यत्कृतं तुभ्यं किं न प्रदास्यामि दधिनैवं रोषितं यतः ७८ नंदपत्नी करस्पर्शात्तु स्वं भांडात्तु यबक कृतं
गोपानामग्रतः सर्वानिदं वचनमब्रवीत् ७९ आगतो कंसविप्रेण बालो सौ परमेश्वर त्रिलोकनाथो
भगवानज्ञातेको नात्र संशयः ८० इति कंसेन पापेन चोपद्यान्तरमाहृतं गोकुलानां विनाशाय बकोऽयुद्धि
वानिशं ८१ ततः श्रुत्वा तु गोपालाः सर्वे मनसि दुःखिताः सर्वनाशं समुत्पन्नं देशत्यागेन जीव्यते ८२ ततस्ते र्हिताः स
र्वे कृष्णेन गिरिधारिणा असंचिंते यन्नदा कंस लब्धा धीं विमर्दधि ८३ केशिदैत्यस्वरूपेण प्रेषितं कंसमानितः कृ
ष्णेनाहत्य संपिड्य केशिप्राणो वियोजितः ८४ अरिष्टो प्रेषितस्तेन वृषरूपो महासुर गत्वा निकेतने स्वयमाप्तं शि

म
५

पितं मथुरा नगरं प्राप्तः कंसैसौ यत्र तिष्ठति १७ कुसुमानि ततो दत्वा पन्नगमोहितस्तदा यमुनामध्यमास्थाय गतः सर्वे
निजालयं १८ कंसोपि विस्मयाविष्टस्तदाभूद्विकृताननः एवं युक्तं तदा कृष्णं प्राप्तं दृष्ट्वा तु गोकुले १९ यशोदा हर्षसं
युक्ता कृतवत्युत्सवं बहु गीतनृत्यं च वादित्रं तदाभूत्त गोकुले शुभे २० नन्द उवाच व्रजं समागते कृष्णे लोकहर्षसमन्वि
तः नत्किमकरोत्कृष्ण अवारितं तस्य मे वद २१ नारद उवाच मथुरायां पुरे रम्ये यमुनायाश्च दक्षिणे कंसं श्रीकृष्णनाशाय म तटे
करो ल्लयुद्धं समेलैत् २२ दिग्देशा समाहूता वाहुयुद्धविदो जनाः गोकुले प्रेष्य चाक्रूरं कृष्णमाययाज्जुहाव सः २३ गोकुलाच्च
लितः कृष्णः बलदेवसमन्वितः रजकं तु तदा हत्वा कंसद्वारमुपागतौ २४ युद्धं प्रवर्त्ते तत्र तयोस्तत्रैव मल्लयोः शंखं तु वरश
ब्देन कंसं केशी च व्यपद्यत २५ हत्वा कुवलयापीडं धनुर्भंगं समपाकरोत् मल्लैः शैलेन्द्रकल्पः शिशुरितरजनैः पुष्पचापों
लिं गनाभिः गोपालैः प्राकृतात्मा दिविकुशौ रत्नां विश्वकार्योग्रमेयः २६ कुद्धः कंसेन कालो भयचकितदृशा योगिनि
ध्येयमूर्ति दृष्टो रंगावतारे हरिरवगणैः पातु कृष्णस्स युष्मान् २७ कंसभ्राता महातेजाश्चाणुरो नाम नामतः
मल्लयुद्धं समायातः कृष्णेन सह युध्यतेः २८ युद्धं प्रवर्त्तते तत्र तयोस्तत्र च मल्लयोः कंठपादं ततो दत्वा चाणुरो नि
हितो युधि २९ ततो मुष्टिकमादाय हतं सोप्यपतत् भुवि युद्धेनैव तदा केशी कंसभ्राता च दारुणः ३० सो
प्येवं निहता दैत्या संग्रामे [illegible] ते कृष्णे [illegible] निपातिते विवादं च गतास्सर्वे दैत्येन ५

३१

नि अथ बालकेनापि यत्कृतं तेनैव पाताले प्राप्य कालिंजलाशयं १ नारद उवाच अथ किं चक्रे महेश्वर [illegible] यत्कृतं
ये बालकेनैव कृष्णेन नागराजेन तेन वै २ अथ नागस्य पत्नी या प्राह तं बालकं प्रति कुतोऽत्र गमनं बाल [illegible] मिहागत ३
धूर्त्तक्रीडा कृता किं तु द्रव्यं तत्रैव हारितं कंकणं कुंडलं चापि हारिकं मौक्तिकं मणिः ४ तद्गृहाण गृहं गच्छ कालियो वर्त्तते न ततः
कनिष्ठो नाम सर्वेषां यमस्य घातं त्वां वधिष्यति ५ हा कष्टं त्वत्समो लोके नान्योस्ति गुणादिभिः श्रीकृष्ण उवाच अशुवार्त्तां नाग
कांते यदर्थमहमहमागतः कालियस्य शिरो धूर्त्तेः कंसेन सह हारितं कोपमाप्तं तु सा नागी भर्त्तारं प्रत्यबोधतः किं शेषे नाग भोः स्वा
मिन् गृहे शत्रुः समागत ७ उत्थितस्तत्र नागेंद्रो युयुधे सो हरिणा सह जङ्गं गतस्तत्र कृष्णः सस्मार गरुडं तदा ८ विहंगराज
स्तत्रैव आर्थितः स्मरणाद्धरे आरुह्य गरुडं तेन निर्जितः कालियस्तदा ९ कृष्णायमिति ज्ञात्वा च कालियः प्रणनाम तं पा
भाषि रिजातसमुत्थानि पुष्पाणि सुबहून्यपि १० प्रददौ मुकुटं तस्य आरुह्य स भोगिनं प्रस्थितः स्वगृहं कृष्णः संत्यज्य गरुडं
तदा ११ कालियस्य तदा [illegible] दत्वा हे मुहुर्मुहुः अहमेव न जानामि विष्णुं त्रिभुवनेश्वरं १२ मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्ति
हीनं जनार्द्दन रक्ष रक्ष महाराज भर्त्तारं देहि मे हरे १३ श्रीकृष्ण उवाच कंसो नाम महादैत्यः पुरस्तस्य सुंदरी नीत्वा तत्र वि
मोक्ष्यामि भर्त्तारं तव भोगिनं १४ सत्यमेतन्मयोक्तं ते गच्छ त्वं स्वगृहे शुभे यस्मात्सर्वं त्वया भक्त्या सर्वं द्रव्यं समर्पितं १५ तस्मा
ते सर्वपापानां तेषां स्नानं बलं [illegible] कालियो [illegible] १६ निघः प्रहारशब्देन त्रैलोक्यमनुकं

म 192

६ चुर्देवासर्वेमुदान्विताः सहर्षोवसुदेवोभूद्बलश्चबलिनांवरः ४६ नंदगोपस्तथा हृष्टोयशोदादेवकीतथा ६
इउवाच ब्रूहि नारद प्रयत्नेन कृष्णजन्माष्टमीव्रतं ४७ किंपुण्यंकिंफलंतस्य कथंवैपूजयेद्धरिं नारद उवाच भा
द्रमासेसितेपक्षेष्टमीव्रतमाचरेत् देवक्याः सूतिकागारंवस्त्रपुष्पादिशोभितं ४८ पंचोक्तविन्दसंपाद्यविधिना
स्थापहरिंकृष्णरूपेणदेवेशंसुवर्णकलशोपरि ४९ चंदनंचारुगन्धंचकमलानिपुष्पाणिचवस्त्राणिवेदये
त्कुंभंपूजयेद्विधिवन्मया ५० स्थापयेद्धराशुपाणिः देवकीचतथैवच मत्स्यकूर्मवराहश्च नरसिंहोथवामनः
५१ रामोरामश्च कृष्णश्चबुद्धःकल्कीचवैतेदश गोपिकायशोदाचपूजयेच्चप्रयत्नतः ५२ वसुदेवश्चनं
दश्चपूजयेद्धरिसन्निधौ रोहिणीरामसंयुक्तायथाविभवभक्तितः ५३ वर्षेवर्षेवसंपूर्णे ततउद्यापनंप्रचरेत
द्विप्रभोजयेद्ब्राह्मणान्दक्षिणाभिःप्रतोषयेत् ५४ यःकरोतिव्रतंचैतद्भुक्तिमुक्तिप्रदायकं आयुःकीर्तिंयशोला
भःपुत्रपौत्रादिकंतथा ५५ महापातकसंयुक्तोउपपातकसंयुतः जन्माष्टम्युपवासेनविष्णुलोकंसगच्छति ५६
निकेवलंकथांश्रुत्वामानवोभक्तिसंयुतः पापहानिर्भवेत्तस्यलभतेपरमांगतिः ५७ इतिभविष्योत्तरपुराणे
कृष्णसंवादेजन्माष्टमीव्रतकथासमाप्ता मंगलंपठतु हरिहरब्रह्मापतयः ... रामकृष्णायनमः

राम
६

ज्वा॰ ३

त्वहतेसतिबालकेनहतोदैत्यःकिन्तुचैतन्महाद्भुतं ३२ कोपेनमहताविष्टःकंसोभग्नाशमानसः प्रतिहारं
समाहूयप्राहतंरक्तलोचनं ३३ दैत्याआहूयतांशीघ्रंशस्त्रविद्याविसारदाः आहूतास्तेमहादैत्याःखड्गमु
द्गरपाणयः ३४ आज्ञांसंप्राप्तसमायाताःयुद्धेयुद्धविशारदाः कंसउवाच युद्धंकुर्वंतुभोदैत्याःसर्वयुद्धममाज्ञ
या ३५ अनेनसहकृष्णेनप्रयत्नाद्युद्धकोविदाः ततस्तेयुयुधुःसर्वेशस्त्राण्यादाययुयुधुर्मुदा ३६ कृष्णेनसह
वीरेणबालकेनतथापुनः आयातःगरुडस्तत्रचक्रंचैवसुदर्शनं ३७ हलंचमुशलंचैवसारणादेवचा
गतौ आरुह्यगरुडंकृष्णःचक्रमादायसत्वरम् ३८ बलदेवसमायातःघातयामासदानवान्केषांचिद्ध
स्तपादाश्छिन्नाःछिन्नग्रीवास्तथापरे ३९ सितांसिपेतुरन्येषांमन्येमच्छेविदारिताः मुशलेनहलेनैवनिह
तापतिताभुवि ४० माघमासेतुसंप्राप्तेसप्तम्यांसितपक्षके सर्वोदयवेलायांतिष्ठचरेषुसः ४१ उवाचकृ
ष्णःसर्वेषांपश्यतांपरवीरहा कृष्णउवाच तिष्ठतिष्ठमहादैत्यकंसतिष्ठातिदारुणः बहुनिहतास्त्वकी
उपविष्टासिभूतले ४२ तुर्कंवासुदेवेनकंपमानोमहीपतिः शिरोरुहैःसमादायकंसदैत्येश्वरस्त
दा ४३ ग्रामपित्वाविनिहितःसोगतोभस्मरोभवत् इतिकंसेमहादैत्येप्राप्तवशब्दोत्पन्नहृदि वि ४४
लोकास्सर्वेसमागत्यवासुदेवमपूजयेत् जयेतिचमहादेवादानवदर्पापहस्मर ४५ उष्णवर्षांगुन्तु
दानवश्वरः५

उ
ना